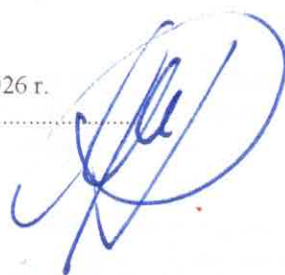


Projekt

z dnia 17 września 2026 r.

Zatwierdzony przez



**UCHWAŁA NR
RADY GMINY BIESIEKIERZ**

z dnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr XLVIII/263/14 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 października 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz w obrębach: Parsowo, Świemino, Kraśnik Koszaliński i Warnino z przeznaczeniem terenów pod lokalizację farmy elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną i strefami oddziaływania

Na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) oraz w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) uchwala się, co następuje:

§ 1. Odmówić uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą nr XLVIII/263/14 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 października 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz w obrębach: Parsowo, Świemino, Kraśnik Koszaliński i Warnino z przeznaczeniem terenów pod lokalizację farmy elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną i strefami oddziaływania w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uzasadnienie odmowy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

OPINIIE POZYTYWNE
POD WZGLĘDEM FORMALNO-PRAWNYM

MACIEJ FLENS
RADCA PRAWNY

Wydział Referatu Planowania
Przestrzennego, Budownictwa i Nieruchomości

Bogusława Klekociuk

Załącznik do uchwały nr

Rady Gminy Biesiekierz

z dnia.....2026 r.

Uzasadnienie

do uchwały Rady Gminy Biesiekierz w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa dotyczącego Uchwały Nr XLVIII/263/14 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 października 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz dla obrębów Parsowo, Świemino, Kraśnik Koszaliński i Warnino

Odnosząc się do wezwania do usunięcia naruszenia prawa, polegającego – w ocenie wzywającego – na wprowadzeniu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, uchwalonym Uchwałą Nr XLVIII/263/14 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 października 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz dla obrębów Parsowo, Świemino, Kraśnik Koszaliński i Warnino z przeznaczeniem terenów pod lokalizację farmy elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną i strefami oddziaływania, ograniczenia w zakresie mocy elektrowni wiatrowych, których realizacja została dopuszczona na podstawie ustaleń planu miejscowego, poprzez określenie maksymalnej mocy pojedynczej elektrowni na poziomie 3,5 MW, oraz do żądania zmiany § 11 pkt 3 części tekstowej planu, Rada Gminy Biesiekierz, po dokonaniu analizy przedstawionych argumentów, nie znajduje podstaw do uznania, że wskazane ustalenie zostało dokonane z rażącym naruszeniem ówczesnie obowiązującego prawa.

Charakter i zakres kwestionowanego ustalenia planu miejscowego.

Kwestionowane postanowienie § 11 pkt 3 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi element kompleksowej regulacji planistycznej dotyczącej lokalizacji farm elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną oraz strefami ich oddziaływania.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, którego funkcją nie jest wyłącznie określenie przeznaczenia poszczególnych terenów. Plan określa również sposób zagospodarowania i warunki zabudowy terenów objętych jego ustaleniami, z uwzględnieniem wymagań dotyczących w szczególności ładu przestrzennego, ochrony środowiska, walorów krajobrazowych, potrzeb interesu publicznego oraz uwarunkowań wynikających z istniejącego zagospodarowania i sposobu użytkowania terenów sąsiednich.

Ustalenia planu miejscowego powinny być zatem rozpatrywane jako wzajemnie powiązany zespół regulacji, odnoszący się do konkretnego obszaru i określający dopuszczalny sposób jego zagospodarowania.

W tym kontekście § 11 pkt 3 nie może być oceniany w oderwaniu od pozostałych ustaleń planu dotyczących lokalizacji elektrowni wiatrowych, ich rozmieszczenia, infrastruktury technicznej, stref oddziaływania oraz innych parametrów i ograniczeń związanych z zagospodarowaniem terenów przeznaczonych pod tego rodzaju inwestycje.

Zakres władztwa planistycznego gminy.

Rada Gminy Biesiekierz, uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, działała w granicach kompetencji przyznanych jej przepisami ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu obowiązującym w dacie podejmowania uchwały.

W ramach przysługującego gminie władztwa planistycznego organ stanowiący gminy był uprawniony do określania zasad zagospodarowania przestrzennego, w tym do ustalania warunków realizacji inwestycji dopuszczonych na obszarze objętym planem.

Władztwo planistyczne nie oznacza oczywiście pełnej i nieograniczonej swobody organu gminy. Ustalenia miejscowego planu muszą pozostawać w granicach określonych przepisami prawa, a ich przyjęcie powinno nastąpić z zachowaniem wymaganej procedury planistycznej oraz przy uwzględnieniu ustawowo określonych zasad kształtowania polityki przestrzennej.

Nie oznacza to jednak, że organ planistyczny mógł posługiwać się wyłącznie tymi parametrami, które zostały wprost wymienione w przepisach ustawowych jako nazwy poszczególnych ustaleń planistycznych.

Dopuszczalność określenia maksymalnej mocy elektrowni wiatrowej.

Nie można podzielić stanowiska wzywającego, zgodnie z którym sam fakt, że przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie posługiwały się wprost pojęciem „maksymalnej mocy elektrowni wiatrowej”, miałyby automatycznie przesądzać o braku możliwości określenia takiego parametru w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Przepisy regulujące treść miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają zakres zagadnień podlegających regulacji planistycznej, nie można jednak utożsamiać braku literalnego wskazania konkretnego parametru technicznego w przepisie ustawowym z bezwzględnym zakazem uwzględnienia takiego parametru w ramach ustaleń planu.

Ocena dopuszczalności danego ustalenia wymaga bowiem uwzględnienia jego rzeczywistego charakteru, funkcji, związku z przeznaczeniem terenu oraz pozostałymi ustaleniami planu.

W przypadku elektrowni wiatrowych parametry techniczne urządzenia pozostają w bezpośrednim związku ze sposobem zagospodarowania przestrzeni. Elektrownia wiatrowa nie jest wyłącznie urządzeniem służącym do produkcji energii elektrycznej, lecz stanowi obiekt o określonej skali przestrzennej i oddziaływaniu na otoczenie.

Moc urządzenia jest związana z jego konstrukcją, parametrami technicznymi, sposobem funkcjonowania, a także – w zależności od zastosowanej technologii – z parametrami przestrzennymi i oddziaływaniem całego zespołu elektrowni.

Z tego względu określenie maksymalnej mocy pojedynczej elektrowni wiatrowej na poziomie 3,5 MW nie może być traktowane wyłącznie jako regulacja dotycząca technologii produkcji energii. W ramach przyjętego planu parametr ten stanowił element określenia dopuszczalnej skali inwestycji i sposobu zagospodarowania terenów przeznaczonych pod lokalizację farm elektrowni wiatrowych.

Cel przyjęcia ograniczenia do 3,5 MW.

Przyjęcie ograniczenia mocy pojedynczej elektrowni wiatrowej do 3,5 MW pozostawało związane z całokształtem rozwiązań przyjętych w planie miejscowym i wynikających z wniosków planistycznych.

Nie było to zatem ustalenie oderwane od przeznaczenia terenów ani arbitralne ograniczenie działalności inwestycyjnej, lecz jeden z parametrów określających dopuszczalny sposób realizacji inwestycji na terenach przeznaczonych pod lokalizację farm elektrowni wiatrowych.

Przy sporządzaniu planu uwzględniane były uwarunkowania przestrzenne i środowiskowe obszaru objętego opracowaniem, w tym charakter istniejącego zagospodarowania, sąsiedztwo terenów wykorzystywanych w innych celach, walory krajobrazowe oraz potencjalne oddziaływanie projektowanych inwestycji.

Przyjęte rozwiązania planistyczne stanowiły wynik oceny uwarunkowań istniejących w okresie sporządzania i uchwalania planu oraz przyjętej wówczas polityki przestrzennej gminy.

Wprowadzenie parametru maksymalnej mocy pojedynczej elektrowni należy zatem postrzegać jako element całościowego rozwiązania planistycznego, służącego określeniu skali i charakteru dopuszczanej inwestycji.

Późniejsze zmiany technologiczne i ekonomiczne.

W trybie wezwania do usunięcia naruszenia prawa związanego z uchwałą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie jest możliwe dokonanie oceny wpływu okoliczności jaką jest pojawienie się na rynku, po uchwaleniu uchwały, turbin o większej mocy, czy wpływu rozwoju technologii energetyki wiatrowej tworzącej możliwość realizacji przedsięwzięć o innych parametrach technicznych i większej efektywności ekonomicznej.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem, którego celem jest zapewnienie inwestorowi możliwości wykorzystania każdej technologii, która może pojawić się w przyszłości, ani zagwarantowanie maksymalnego ekonomicznego potencjału nieruchomości.

Plan miejscowy określa dopuszczalny sposób zagospodarowania przestrzeni na podstawie uwarunkowań i polityki przestrzennej przyjętych w określonym czasie.

Późniejsza zmiana warunków technologicznych, gospodarczych lub ekonomicznych może natomiast uzasadniać dokonanie przez gminę ponownej oceny aktualności określonych ustaleń planistycznych. Nie

oznacza to jednak automatycznie, że ustalenia przyjęte w momencie uchwalania planu były niezgodne z prawem i w tym kierunku zmierza planowana do uchwalenia inna uchwała Rady.

Należy bowiem odróżnić **ocenę legalności ustalenia planu według stanu prawnego i faktycznego istniejącego w chwili jego uchwalenia** od **oceny aktualności i celowości tego ustalenia z perspektywy późniejszych zmian technologicznych, gospodarczych lub przestrzennych.**

Kontrola nadzorcza uchwały.

Istotne znaczenie dla oceny przedstawionego wezwania ma również fakt, że Uchwała Nr XLVIII/263/14 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 października 2014 r. została poddana kontroli nadzorczej Wojewody Zachodniopomorskiego jako organu sprawującego nadzór nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego.

W wyniku przeprowadzonej kontroli Wojewoda Zachodniopomorski rozstrzygnięciem nadzorczym Nr NK.3.4131.414.2014.SA z dnia 3 grudnia 2014 r. stwierdził nieważność uchwały w zakresie dotyczącym określonych ustaleń odnoszących się do terenu elementarnego oznaczonego symbolem 8 Rz.

W pozostałym zakresie uchwała pozostała w obrocie prawnym. W szczególności organ nadzoru nie zakwestionował ustaleń dotyczących lokalizacji farm elektrowni wiatrowych ani postanowienia zawartego w § 11 pkt 3 planu.

Okoliczność ta nie może być traktowana jako samodzielne i definitywne potwierdzenie legalności każdego postanowienia planu, gdyż brak stwierdzenia nieważności w postępowaniu nadzorczym nie wyłącza możliwości późniejszej kontroli sądowoadministracyjnej. Niemniej jednak wskazuje ona, że w ramach przeprowadzonej wówczas ustawowej kontroli nadzorczej nie stwierdzono podstaw do wyeliminowania z obrotu prawnego kwestionowanego obecnie § 11 pkt 3.

Stanowi to dodatkową okoliczność, którą należy uwzględnić przy ocenie zarzutu, że już samo uchwalenie tego postanowienia stanowiło istotne naruszenie prawa.

Odniesienie do powoływanego orzecznictwa.

Rada Gminy wskazuje również, że powoływane przez wzywającego orzeczenia sądów administracyjnych odnoszą się do konkretnych spraw dotyczących innych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Orzeczenia te powinny być analizowane z uwzględnieniem treści konkretnych uchwał, charakteru ustaleń planistycznych, dokumentacji planistycznej, uwarunkowań lokalnych oraz przebiegu procedury planistycznej w każdej ze spraw.

Nie jest zatem możliwe automatyczne przeniesienie oceny prawnej dokonanej w odniesieniu do innego planu miejscowego na Uchwałę Nr XLVIII/263/14 bez przeprowadzenia analizy jej konkretnych postanowień oraz materiałów związanych z jej sporządzeniem.

Samo powołanie orzeczeń dotyczących innych aktów planistycznych nie przesądza więc o niezgodności z prawem § 11 pkt 3 przedmiotowego planu.

Ocena wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Mając na uwadze powyższe, Rada Gminy Biesiekierz w granicach swojej kompetencji w trybie wywołanym wezwaniem nie może przesądzić, że ustalenie zawarte w § 11 pkt 3 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostało przyjęte z istotnym naruszeniem prawa.

Odrębna kwestia aktualności i celowości dalszego utrzymywania niektórych ustaleń planu.

Powyższe stanowisko nie oznacza jednak, że Rada Gminy uznaje wszystkie obecnie obowiązujące ustalenia planu za optymalne i prawidłowe z punktu widzenia aktualnych uwarunkowań przestrzennych, środowiskowych, społecznych i gospodarczych.

Należy bowiem wyraźnie odróżnić **ocenę legalności o ustalenia planistycznego** w dacie podjęcia uchwały od oceny jego **aktualności, zasadności i celowości.**

W toku analizy funkcjonowania obowiązujących planów miejscowych, organy Gminy dostrzegły potrzebę ponownej oceny zasadności utrzymywania przeznaczenia pod lokalizację elektrowni wiatrowych na terenach, na których inwestycje te nie zostały dotychczas zrealizowane.

Potrzeba dokonania takiej analizy wynika z aktualnych uwarunkowań przestrzennych oraz ze zmieniających się okoliczności, które mogą uzasadniać ponowne rozważenie przeznaczenia poszczególnych terenów.

Niezależnie od stanowiska przedstawionego powyżej, Rada Gminy Biesiekierz dostrzega potrzebę ponownej analizy aktualności i celowości niektórych rozwiązań planistycznych dotyczących terenów przeznaczonych pod lokalizację elektrowni wiatrowych.

W związku z powyższym Rada Gminy Biesiekierz w odrębnej uchwale podejmuje decyzję o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Biesiekierz w zakresie ustalonym:

1. Uchwałą Nr XLVIII/263/14 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 24 października 2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz dla obrębów Parsowo, Świemino, Kraśnik Koszaliński i Warnino z przeznaczeniem terenów pod lokalizację farmy elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną i strefami oddziaływania (Dz. Urz. Woj. Zach. poz. 4934);

2. Uchwałą Nr XLVI/352/10 Rady Gminy Biesiekierz z dnia 27 września 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biesiekierz – dla zespołu elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą techniczną – obszary Kraśnik Koszaliński i Warnino (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 126, poz. 2447).

Celem przystąpienia do zmiany planu jest w szczególności dokonanie ponownej analizy aktualności przyjętych rozwiązań planistycznych, zasadności i celowości utrzymania przeznaczenia poszczególnych terenów pod lokalizację elektrowni wiatrowych, w szczególności w odniesieniu do terenów, na których inwestycje te nie zostały zrealizowane.

W ramach sporządzanej zmiany planu możliwe będzie dokonanie kompleksowej oceny aktualnych uwarunkowań przestrzennych, środowiskowych, krajobrazowych, infrastrukturalnych i społecznych, a następnie – stosownie do wyników przeprowadzonych analiz oraz obowiązujących w tym czasie przepisów prawa – określenie docelowego przeznaczenia poszczególnych terenów.

Przystąpienie do sporządzenia zmiany planu nie przesądza zatem z góry o jej ostatecznym wyniku. Rozstrzygnięcia dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów zostaną podjęte w toku procedury planistycznej, z uwzględnieniem wymaganych prawem analiz, uzgodnień, opinii oraz udziału zainteresowanych podmiotów i społeczeństwa.

Podjęcie odrębnej uchwały o przystąpieniu do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi realizację aktualnej polityki przestrzennej Gminy i nie może być utożsamiane z uznaniem, że kwestionowany § 11 pkt 3 został uchwalony z naruszeniem prawa.

Z tych względów Rada Gminy Biesiekierz uznaje, że brak jest podstaw do uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa w zakresie żądania zmiany § 11 pkt 3 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy jednoczesnym uznaniu za zasadne przeprowadzenia odrębnej procedury planistycznej mającej na celu ocenę aktualności i celowości przeznaczenia określonych terenów pod lokalizację elektrowni wiatrowych.